

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بهرام رحمانی

۲۱ سپتمبر ۲۰۱۸

آموزش رایگان و به‌زبان مادری حق مسلم همه کودکان است!

در آستانه بازگشائی مدارس در ایران، درد و رنج بسیاری از خانواده‌ها به‌اوج می‌رسد. چرا که آن‌ها توان مالی روانه‌کردن فرزندان خود به‌مدرسه را ندارند. در چنین وضعیتی، این کودکان در کوچه و خیابان با دیدن مدرسه رفتن کودکان هم سن و سال خود، که با شور و شوق و شادی راهی مدرسه هستند دچار ناراحتی و افسردگی می‌شوند. در حالی که آموزش رایگان حق طبیعی و مسلم همه کودکان و جوانان تا ۱۸ سالگی است!

تعداد کودکان محروم از تحصیل، یکی از صدها آماری است که اطلاعات دقیقی از آن در دست نیست. وزارت آموزش و پرورش رقمی می‌گوید؛ سازمان بهزیستی رقمی دیگر و نهادهای مردم‌نهاد و ان‌جی‌او‌ها نیز اطلاعات دیگری می‌دهند. احتمالاً همین اختلاف آمار، خود نشانه‌ای از آمارهای تکان‌دهنده است!

سایت رویداد۲۴، ۲۵ شهریور [سنبله] ۱۳۹۷ - ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۸، به‌منقل از سرپرست فعلی وزارت کار، نوشت: رئیس بهزیستی این آمار را در تهران آن‌هم تنها در سه ماه نخست امسال حدود ۳۲۷ هزار کودک ذکر کرده بود و گفته بود این تعداد در خیابان‌ها شناسائی شده‌اند. اگر آمار بهزیستی را مبنا بگیریم و کودکان محروم از تحصیل در استان‌های

دیگر را در تخمینی خوش‌بینانه تنها یک‌سوم تهران محاسبه کنیم، با احتساب ۳۱ استان، به‌رقمی تخمینی ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار کودک محروم از تحصیل خواهیم رسید.

این منبع افزود: در محاسبه‌های دیگر البته وضع وخیم‌تر از این است: آن‌گونه که در آخرین سرشماری آمده است، جمعیت ۷ تا ۱۹ ساله کشور چیزی حدود ۲۰ میلیون نفر هستند. اگر این رقم را در کنار آخرین آمار ۱۲ میلیون و ۶۰۰ هزار دانش‌آموز ایرانی بگذاریم، به‌نتیجه هولناکی خواهیم رسید: ۷ میلیون و ۴۰۰ هزار کودک محروم از تحصیل! با این‌همه وزارت آموزش و پرورش چه در دولت احمدی‌نژاد چه در دولت روحانی، محاسبه این‌چنینی را نپذیرفته است. آمار هر چه باشد، در اصل ماجرا تفاوتی ایجاد نمی‌کند؛ آن‌هم در روزهای منتهی به باز شدن مدارس. در چند سال گذشته ترک تحصیل و کندن کودکان و نوجوانان از مدرسه در ابعادی وسیع ادامه دارد. فشار ادامه تحصیل نیز به‌مشکلات عدیده اقتصادی کارگران و محرومان جامعه افزوده است.

تأمین هزینه تحصیل کودکان و جوانان در خانواده‌های محروم، بیکار و مزدبگیر، بسیار فلاکت‌بار و دردناک است. امسال در آستانه بازگشایی مدارس، شرایط اقتصادی نسبت به سال‌های گذشته به‌مراتب دشوارتر و سخت‌تر شده است. چرا که دالر از مرز ۱۵۰۰۰ تومان نیز گذشته به‌همین نسبت ارزش ریال به‌طور بی‌سابقه‌ای پائین آمده است. در این میان، فشار دردآور افزایش قیمت خرید لوازم تحریر بیش از ۶۰ درصد و فشارهای مضاعف بیش‌تر، پائین بودن قدرت خرید خانواده‌های محروم و کارگری تهدید و باز ماندن کودکان آن‌ها از تحصیل است.

سیدمحمد بطحائی وزیر آموزش و پرورش، ۱۹ شهریور ۱۳۷۹، از تحصیل بیش از ۱۴ میلیون دانش‌آموز در مدارس در سال جدید خبر داد و افزود: «تاکنون ۹۷ درصد دانش‌آموزان در مدارس ثبت‌نام کرده‌اند و پیش‌بینی می‌شود در دو هفته باقی‌مانده، دانش‌آموزانی که موفق به‌ثبت نام نشده‌اند اقدام کنند.

اما ابطی، از این که چرا هر سال به‌آمار میلیونی کودکان بازمانده از تحصیل افزوده می‌شود؛ عدم ثبت نام کودکانی که یکی از والدین آن‌ها افغان است؛ کسر بودجه آموزش و پرورش؛ عدم بازسازی مدارس ناام؛ گرانی وسایل و ابزارهای تحصیلی؛ شهریه بالا؛ پائین بودن حقوق معلمان، معلمان زندانی؛ عدم آزادی زبان‌های مادری و... سخنی نگفت.

هر سال با نزدیک‌شدن به‌بازگشایی مدارس، تکاپو و استرس مردم برای خرید لوازم تحریر بیش‌تر می‌شود، امسال اما با توجه به‌نوسان ارز و بالا رفتن بی‌سابقه قیمت دالر، عدم قدرت خرید مردم به‌ویژه برای مزدبگیران و محرومان پائین آمده و با صرفه‌جویی بیش‌تری نسبت به‌قبل همراه شده است. بسیاری از خانواده‌ها یا به‌دنبال تعاونی‌های ارزان‌قیمت هستند یا در تلاش اند لوازمی را که هنوز کارائی دارند حفظ کرده و از خریدهای جدید اجتناب کنند.

در این روزها، نگرانی در چهره والدین کم درآمد موج می‌زند و نگاه‌های حسرت‌آمیز برخی کودکان و نوجوانان گویای این واقعیت تلخ است که در اثر فقر از رفتن به‌مدرسه باز مانده‌اند و یا افزایش سرسام‌آور قیمت‌ها قدرت خرید مردم را به‌شدت کاهش داده است.

گرانی ۳ تا ۴ برابری اجناس، نایاب‌شدن برخی اجناس مانند ماژیک و آبرنگ و کمبود و... خانواده‌ها را برای تهیه این لوازم دچار سختی کرده است. فعالان این حوزه معتقد اند چیزی به‌اسم تولید داخل وجود ندارد و نزدیک به ۷۰ درصد این بازار وارداتی است و با گرانی دالر تغییرات زیادی کرده است و مابقی هم مونتاز داخل است که مواد اولیه آن‌هم وابسته به‌خارج است که باز هم این بازار را با آسیب‌پذیری زیادی مواجه می‌کند. مواد اولیه آن‌ها از کشورهای دیگر وارد می‌شود که با گران‌شدن دالر تغییرات زیادی در قیمت آن صورت گرفت.

تولید داخلی نیز نزدیک به صفر است و تنها تولید محصولات پلاستیکی و تزریق مواد به‌عقاب‌ها خلاصه فعالیت تولیدی ایران می‌شود. اما در باقی محصولات بسیاری از مواد آن‌ها از خارج تأمین شده و در داخل کشور مونتاژ می‌شود؛ برای مثال در تولید خودکار، نوک و جوهر آن از کشورهای دیگر می‌آید و در ایران تنها لوله آن را ساخته و مونتاژ می‌کنند.

دو کشور اندونزی و چین که صادرات چوب مخصوص مداد را دارند تا چندی پیش واردات آن به‌مشکل برخورد است. در ایران ماژیک تولید داخل نداریم و واردات تیغه تراش هم که قبلاً انجام و مونتاژ می‌شد، چندماهه است با مشکل مواجه شده و همین مسائل به‌گرانی و نایاب شدن این کالاها در این بازار منجر شده است. به‌این ترتیب، واقعه مهر ماه [میزان] امسال با همه سال‌های دیگر فرق می‌کند؛ از دشواری قیمت‌ها گرفته تا کمبود نوک خودکار، چوب مداد و کاغذ دفتر و غیره.

این روزها لوازم تحریر از ۷۰ تا ۱۰۰ درصد گران‌تر شده و مردم خلاف سال‌های گذشته، خرید لوازم با کیفیت را کنار گذشته و فقط لوازم ضروری آن‌هم با کیفیت پائین را می‌خرند. در این میان، حتی سرعت گرانی لوازم تحریر داخلی به‌دلیل کمبود مواد اولیه به مراتب بیشتر از اجناس خارجی بوده است. اگر یک فروشنده سال گذشته مغازه‌اش را با ۲۰ میلیون تومان پر از جنس می‌کرده اما امسال با این مبلغ فقط می‌تواند چند کارتن جنس بخرد و روزبه‌روز اوضاع وخیم‌تر هم می‌شود.

تا امروز هر خودکار خارجی ۵ هزار تومان، پاک‌کن ۴ هزار تومان، مداد نوکی حدود ۳۵ هزار تومان و مداد رنگی‌های ۳۶ رنگ هم ۷۵ هزار تومان بوده است. اما اکنون قیمت یک خودکار معمولی از هزار تومان شروع می‌شود و تا هفت هزار تومان و ده هزار تومان هم می‌رسد. دفترچه‌های ۴۰ برگ هم از ۲ هزار شروع شده و تا ۵ هزار تومان می‌رسند. دفترچه ۶۰ برگ از حداقل ۳ هزار تومان تا ۶۵۰۰ تومان قیمت دارد و دفترچه‌های ۱۰۰ برگ به‌بالا هم بسته به‌طرح جلد و تولیدکننده آن، قیمت‌هایش از ۶ هزار تومان شروع می‌شود. از مداد و دفتر گذشته، کیف و لباس فرم هم معمولاً بالای ۴۰۰ هزار تومان آب می‌خورد.

در چنین شرایطی و با وجود فشارهای اقتصادی و معیشتی و سرکوب‌های سیاسی، بی‌تردید در سال تحصیلی جدید، مطالبات والدین دانش‌آموزان، معلمان و دانش‌آموزان از جمله آموزش رایگان، آزادی زبان‌های مادری، تغییر کتاب‌های درسی که بین دختر و پسر تبعیض قائل است، آزادی معلمان زندانی و همه زندانیان سیاسی، لغو هرگونه سانسور و اختناق، لغو اعدام، تأمین زندگی همه کودکان کار و خیابان، با اعتراض و اعتصاب و راهپیمایی مطرح خواهد شد. مهم‌تر از همه، در این شرایط حساس و بحرانی‌تر شدن جامعه ایران، اعتراضات به‌سرکوب و سانسور، زندان و اعدام، فقر و فلاکت اقتصادی و فرهنگی که در بطن جامعه جریان دارد به‌مدارس نیز کشیده خواهد شد!

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران

بیست و نهم شهریور [سنبله] ۱۳۹۷ – بیستم سپتامبر ۲۰۱۸